Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованî.

Рекламаціѣ неопечатанî вôльнî вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . 45 к
Поединоке число 5 кр

Ч. 286 | Нинѣ: Завтра: | Предпр. Р. Х. Іуліаніи м. | Новôй р. Макарія | Недѣля 20 грудня (1 сѣчня) 1892 | Входъ сонця 7 г. 52 м.; заходъ 4 г. 8 м. Баром. 753 торм. — 5 0 — 8 0° | Рокъ II.

Новî замахи динамітовî.

Якъ колибъ за якою змовою, вôдбуло ся въ послѣднихъ дняхъ кôлька замахôвъ динамітовыхъ, даючихъ доказъ, що не перевели ся ще люде, котрî, не жалуючи нѣ свого житя, нѣ житя другихъ, зовсѣмъ невинныхъ людей, рѣшають ся вести страшну борбу противъ теперѣшнього ладу суспôльного. Що тымъ поганымъ дѣланемъ не осягають нѣчого, якъ лишь найбôльшу ненависть противъ себе и своихъ товаришѣвъ, се рѣчь очевидна и зовсѣмъ природна.

Першій замахъ динамітовый бувъ на саме латиньске Рôздво, въ Деблинѣ, столици Ирляндіѣ. Видко, що вся політика теперѣшнього англійского премієра, Глєдстона, не доводить до нѣчого, що не въ силѣ успокоити розъяреныхъ Ирляндцѣвъ, добиваючихъ ся о свои права и що они готовî брати ся навѣть найпоганѣйшихъ способôвъ. Выбухъ динамітовый въ Деблинѣ наставъ якъ разъ нинѣ тому тыждень, о 11 год въ ночи, пôдъ брамою будынку поліційного, навпротивъ замку деблиньского и заразъ коло самого ратуша. На кôлька минутъ передъ выбухомъ, не видѣвъ поліціянъ, стоячій на сторожи, нѣчого пôдозрѣного, але передъ самымъ выбухомъ добачили другî поліціянты якійсь свѣтячій предметъ на улици; бувъ то, здаєсь, горѣючій льонтъ вôдъ пôдложеной пекольнои машины. Въ слѣдъ за тымъ роздавъ ся страшный гукъ и наступила катастрофа середъ выбуху полумѣни и дыму. Якъ разъ въ тôй хвили выходивъ зъ будынку поліційного урядникъ тайнои поліціѣ, Синотъ, до брамы, потрутивъ мабуть пекольну машину ногою и прискоривъ выбухъ. Синотови вôдорвало зовсѣмъ одну руку и одну ногу а оденъ палець єго кинуло ажь до бібліотеки секретаріяту; чоботъ єго розорваный знайдено о кôлькадесять крокôвъ вôдъ мѣсця выпадку. Коли Синота пôднесено зъ землѣ, вôнъ ще дыхавъ, але незадовго померъ. Выбухъ вырвавъ на улици и въ сѣнехъ брукъ, высадивъ дверѣ и вôкна а часть будынку завалила ся до середины. Слѣды показують, що пекольна машина была уставлена зъ великою зручностію въ такôмъ мѣсци, що выбухъ мусѣвъ стати ся дуже небезпечнымъ для резиденціѣ секретаря Морлея, а злочинець мôгъ легко утечи. Морлея не было тогды анѣ въ резиденціи, анѣ въ сусѣднихъ домахъ, але нема сумнѣву, що замахъ бувъ вымѣреный противъ него. Страшный гукъ, выкликаный выбухомъ, перепудивъ цѣле мѣсто, люде въ разу не важились выходити на улицю, ажь по хвили збѣгла ся на мѣсце катастрофы кôлькатысячна товпа."

Здаєсь що сей замахъ бувъ дѣломъ мести ирляндскихъ анархістôвъ, котрî подали були прошенє о увольненє ихъ товариша Далого и якъ разъ въ день замаху дôстали вôдмовну вôдповѣдь.

Другій замахъ динамітовый бувъ въ Парижи, де хтось дня 29 с. м. о 1 год. рано пôдложивъ бомбу динамітову въ префектурѣ поліціѣ вôдъ помешканя префекта. Сей выбухъ не наробивъ значнои шкоды, бо кажуть, що бомба была лихо зроблена. Що было причиною сего замаху, не знати; однî кажуть, що то была якась приватна месть, другî доказують знову, що тымъ замахомъ хотѣвъ хтось, кому на тôмъ залежить вôдвернути увагу вôдъ справы панамскои; ще иншî добачують въ тôмъ замаху початокъ якогось нового заколоту. Зъ Парижа надходять теперь дѣйстно якîсь непокоячî вѣсти. Кажуть, що тамъ ладить ся якась ворохобня, въ котрôй верховодять Бурбоны; що завязалось якесь товариство, котре поставило собѣ за цѣль привернути назадъ монархію, що папскій нунцій дôставъ навѣть инструкцію, якъ має поступити, наколибъ и въ Франціи наставъ якійсь заколотъ и т. д. Однакожь все то суть лишь поголоски, котрыхъ трудно провѣрити.

Третый выбухъ динамітовый — бо чи то бувъ дѣйстно замахъ, доси ще напевно не знати — бувъ въ робôтни ню-йоркского товариства тунельового на Льонґ-Ислєндъ Сіти. Выбухъ, кажуть, наступивъ черезъ неосторожнôсть якогось италіяньского робôтника, котрый мавъ на подвôрю розморозити три барилки динаміту и розложивъ коло нихъ огонь. Выбухъ бувъ страшный. Италіянця розôрвало на дрôбнî куснѣ; троє людей убило, шестеро покалѣчило тяжко, а богато другихъ легко поранило. Кôлька домôвъ сусѣднихъ завалило ся, другî попукали. Въ бюрахъ сусѣдноѣ почты поперевертало всѣ меблѣ, скринки почтовî порозрывало на куснѣ, урядниками кинуло до землѣ и т. д. На чверть милѣ засѣяло землю скломъ зъ вôконъ и камѣнемъ. Дехто догадує ся, що й се бувъ замахъ динамітовый.

Наконецъ четвертый замахъ динамітовый бувъ въ Мільвокі, въ возôвни товариства трамвайового. Тамъ пôдкинувъ хтось бомбу динамітову, вôдъ котрои займило ся кôлька домôвъ.

7)

Загадочнôсть людскои натуры.

(Конець).

Нестанемо вже дальше розбирати широко сю найтемнѣйшу сторону людскои натуры, вôдъ котрои и жаль бере и гидко робить ся, а обмежимось въ слѣдуючôмъ лишь на найважнѣйшî факты, характеризуючî зъ одноѣ стороны злочинцѣвъ, а зъ другои остерѣгаючî передъ злочинцями недосвѣдныхъ и легковѣрныхъ людей, котрî найчастѣйше стають ся ихъ жертвами.

Возьмѣмъ насамперед злодѣйство. Єсть то якась охота въ чоловѣцѣ присвоювати собѣ потайкомъ, безъ вѣдомости другого чужу власнôсть. Ся охота, до котрои мабуть найбôльше людей має наклôнъ, переходить иногдѣ въ правдиву пристрасть и слабôсть, звану манією злодѣйскою або клептоманією. Початки тои поганои хибы можна вже добачити мало що не въ каждôй дитинѣ и длятого вже завчасу треба старати ся усувати єѣ вôдповѣднымъ выхованємъ. Але неразъ розвиває ся она мимо найстараннѣйшого выхованя дуже сильно и скоро переходить въ слабôсть, въ манію. Чоловѣка пре тогды щось якоюсь непонятною силою до крадежѣ и вôнъ ажь тогды чує ся заспокоєный и вдоволеный, коли допустить ся крадежѣ. Пôзнѣйше вôнъ опамятає ся и видить що зле зробивъ, але соромъ и слаба воля не позваляють ему зло направити и дальше вôдъ него здержати ся; вôнъ бреде дальше и стаєсь налоговымъ злодѣємъ. Того рода злодѣѣ выводять ся иногдѣ въ найлѣпшихъ, въ дуже богатыхъ родинахъ. Декотрî зъ нихъ мають ту слабôсть лишь до дрôбныхъ рѣчей, другî до рѣчей блискучихъ и цѣнныхъ якъ столове срѣбло, перстенѣ, спинки и т. д. Иншî того рода злодѣѣ мають н. пр. велику пристрасть до дамскихъ хусточокъ вôдъ носа. Одного разу арештовано у Вѣдни одного такого злодѣя, у котрого найдено кôлька тузинôвъ дамскихъ хусточокъ, поскладаныхъ въ порядку одна на другôй. Вôнъ пхавъ ся всюды, де лишь бувъ натовпъ, и крутивъ ся около дамъ, котрымъ выймавъ зъ кишень хусточки. Вôнъ признавъ ся до крадежи а звинявъ ся тымъ, що тî хусточки робили ему велику приємнôсть, запахъ кождои нагадувавъ ему властительку хусточки. Для низшихъ станôвъ єсть характеристичне, що н. пр. неразъ впрочôмъ честнî люде не можуть здержатись вôдъ того, щобы не присвоити собѣ кусень якого залѣза або ременя. Буває то найчастѣйше у дѣтей господарскихъ, але й у старшихъ господарѣвъ.

Коли отже єсть фактомъ, що чоловѣкъ пôдпадає маніи злодѣйскôй, то можна припустити, що та манія єсть въ бôльшôй або меншôй мѣрѣ головною пôдставою злочину крадежѣ у кождого злодѣя. Се намъ по части може й пояснить, длячого єсть найбôльше межи злодѣями всѣлякихъ спеціялістôвъ. Однî суть лишь домашными злодѣями, другî запускають ся до хатъ въ цѣлôмъ мѣстѣ або селѣ, ще иншî волочать ся по цѣлôмъ краю, а навѣть суть т. зв. межинароднî злодѣѣ, котрî переѣздять зъ одного краю до другого, волочать ся по зелѣзницяхъ, ярмаркахъ, вôдпустахъ, выставахъ и т. д. Суть злодѣѣ, що крадуть лишь выключно конѣ, другî суть спеціялисты въ збôжу, иншî въ одежи, ще иншî полюють лишь на грошѣ и цѣннî рѣчи; однî допускають ся крадежей лишь по церквахъ, другî лишь по банкахъ, склепахъ и крамахъ, ще иншî пильнують лишь людскои кишенѣ и мошонки.

Годѣ намъ описувати тутъ всѣхъ способôвъ, якихъ уживають тî спеціялісты при крадежахъ; ихъ пописавъ бы и на воловôй шкôрѣ. Однî выходять на крадѣжь лишь въ ночи, другî крадуть въ бѣлый день и въ живî очи. Тыхъ єсть мабуть найбôльше и они найнебезпечнѣйшî, бо вôдъ нихъ годѣ устеречи ся. Тî злодѣѣ держать ся головно бôльшихъ мѣстъ, волочать ся по зелѣзницяхъ и ярмаркахъ та вôдпустахъ. Де потреба, удають дуже побожныхъ або нещасливыхъ и старають ся тымъ способомъ розбудити въ своихъ жертвахъ милосерднôсть и довѣрє, щобы ихъ тымъ лекше обôкрасти. На зелѣзницяхъ приступають они до людей у котрыхъ мѣркують грошѣ, розпочинають зъ ними бесѣду честують ихъ пиґарами або горѣвкою зъ дуромъ, пôдсувають дрѣмаючимъ хльороформъ пôдъ нôсъ и старають ся ихъ тымъ способомъ приспати а вôдтакъ выкрадають имъ грошѣ. Характеристичне єсть, що коли такій злодѣй одурить чоловѣка такъ, що вôнъ вôдъ дуру помре, то вôнъ забирає вôдъ него лишь грубî грошѣ,

Въ справѣ руского театру.

Дня 26 грудня с. р. вôдбулось пôдъ проводомъ проф. Н. Вахнянина друге засѣдане артистичного комітету театрального. На се засѣдане прибули пп. Володимиръ Левицкій зô Станиславова и дръ Е. Олесницкій зô Стрыя. Зъ мѣсцевыхъ членôвъ явились пп. Ив. Белей, проф. Коцовскій, референтъ театральный проф. К. Лучаковскій, дръ Ом. Огоновскій и п. Ив. Франко. До нарадъ запрошено такожъ будучого адміністратора театру п. Винницкого.

Проф. Вахнянинъ вôдкрывъ засѣдане короткимъ словомъ, зазначуючи задачу, яку мае артистичный комітетъ. Розходить ся головно о збогачене театрального репертуару чи то нашими творами оріґінальными, чи творами драматурґіѣ европейскои. Належить при тôмъ застановитись: котрѣ творы зъ дотеперѣшного репертуару мали бы выпасти, а котрѣ належало бы справити. Именно провінціяльна публика руска мае право жадати, щобы сцена наша знакомила еѣ зъ цѣнными творами драматурґіѣ европейскои. При тôмъ треба репертуаръ нашъ засиляти и красшими плодами драматично-музикальными.

Референтъ театральный, проф. К. Лучаковскій здавъ вôдтакъ справу зъ теперѣшнои дѣяльности выдѣлу „Бесѣды Рускои". Выдѣлъ приймивъ въ цѣлости проектъ артистичного комітету що до перенятя сцены нашои у власный зарядъ и покôнчивъ вже зъ малыми вымками зложене персоналу артистичного. Поки що выдѣлъ задержавъ весь персоналъ давнѣйшій. Въ мѣру потребы силы тѣ будуть доповнюванѣ, а зъ давнѣйшихъ будуть усуванѣ тѣ, котрѣ бы сценѣ народнôй не могли або не хотѣли служити такъ, якъ вымагае така поважна институція. Референтъ обговоривъ широко и критично поодинокôй личности персоналу артистичного, ихъ похвальнѣ и слабшѣ прикметы, и вказавъ на личности, котрѣ треба бы доконче придбати для сцены рускои. Вôдтакъ подавъ до вѣдомости, що для заведеня строгого ладу уложено реґулямінъ для персоналу артистичного, и пояснивъ, на якихъ условяхъ выдѣлъ „Бесѣды" анґажуе персоналъ артистичный. Режісерію штукъ народныхъ зô спѣвами думае выдѣлъ передати п. Костеви Пôдвысоцкому, котрый, пробуваючи довшій часъ въ Россіи, при тамошныхъ трупахъ театральныхъ, набравъ вôдповѣдної рутины. Справа, кому вôддати режісерію оперетки якъ и драмату взагалѣ, ще не порѣшена. До того треба бы ще прибрати деякѣ новѣ силы.

Потôмъ обговорено дуже основно дотеперѣшный репертуаръ и означено точно, котрѣ штуки мають рѣшучо выпасти зъ репертуару на будуче. Въ найблизшôмъ часѣ увôйдуть въ репертуаръ слѣдуючѣ творы: 1) комедія въ 4 дѣяхъ „На розныхъ мовахъ" Дмитра Марковича. 2) „Безталанна" Карпенка Карого (переробленый драматъ „Хто виненъ"). 3) „Чумакъ", оперета Пархимовича. 4) „По ревізіи", одноактôвка Кропивницкого. 5) „Безъ свѣту", драма Старицкого. 6) „Титарôвна". Штуки пôдъ 2, 4 и 6 вже пôдготовляють ся и будуть небавомъ выставленѣ. Зъ европейскои драматурґіѣ увôйдуть на разѣ въ репертуаръ: 1) „Ворогъ люду" Ибзена. 2) „Розбитый збанокъ" Кляйста, въ перекладѣ п. Ив. Франка, и 3) „Утраченый рай" Фульды. Зъ опереткъ пôйдуть: 1) „Циганка Аза" Старицкого, переробка штуки „Chata za wsią" зъ музикою Носковского и 2) „Іонатанъ", котру вже пôдготовивъ директоръ Биберовичъ. Такожъ есть надѣя, що деякѣ конкурсовѣ драмы будуть выставленѣ на нашôй сценѣ.

Ухвалено вôдтакъ: 1) Щобы засѣданя комітету артистичного вôдбувались правильно разъ на мѣсяць. 2) Щобы члены комітету, замешкалѣ у Львовѣ, слѣдили за премієрами въ львôвскôмъ театрѣ ґр. Скарбка въ тôй цѣли, щобы лучшими творами засилювати репертуаръ театру руского. 3) Щобы члены артистичного комітету безперестанно наглядали театръ нашъ на провінціи и здавали справу зъ его розвою.

Въ дискусіи надъ всѣми справами брали живу участь всѣ присутнѣ члены. По при дискусію надъ бѣжучими справами розвелась ширша рѣчь про питане: якъ бы належало передовсѣмъ выставляти нашѣ народнѣ драмы и опереты? Комітетъ прийшовъ до пересвѣдченя, що режісерія тыхъ штукъ була доси примітивна и мало старанна, именно що до инсценізаціѣ. Належало бы тымъ штукамъ додати вôдповѣдного блеску, а тогды нашѣ питомѣ рѣчи, именно драматично-музичнѣ, заступали бы чужѣ оперетковѣ штуки. Дуже цѣннѣ замѣты поробили въ тôмъ напрямѣ проф. Коцовскій и дръ Олесницкій. Богато заслуживъ ся для збогаченя нашого репертуару п. Волод. Левицкій, звернувши яко добрый знатокъ репертуарôвъ украинськихъ трупъ, увагу комітету на штуки, якѣ бы належало придбати зъ Россіѣ.

Комітетъ артистичный уконституувавъ ся выбравши одноголосно головою проф. Н. Вахнянина, а секретаремъ проф. Волод. Коцовского.

Переглядъ политичный.

Wiener Zeitung оголошуе розпорядженe міністерства скарбу для переведеня закона въ справѣ сповненя у валютѣ коронной зобовязань що до золотыхъ риньскихъ.

Пôсля донесеня N. Wr. Tagblatt Міністерство войны займе ся улучшенемъ карабіна репетієрового, а именно въ тôмъ напрямѣ, щобы нимъ можна було стрѣляти на довôльнѣй вôддаленя, не змѣняючи притôмъ дотычного приладу. Пробы зъ улучшенымъ карабіномъ удали ся дуже добре.

Зъ Петербурга доносять, що еміръ Бохары розпочавъ вже подорожь до Россіи. Зъ еміромъ ѣде его 10-лѣтный сынъ, котрый мае вступити до корпуса кадетôвъ въ Петербурзѣ.

Въ Парижи мало зорганізувати ся 80 комітетôвъ, котрѣ лагодять вôдозву до арміѣ. Въ кругахъ политичныхъ розôйшлась чутка, що ворохобня мае выбухнути дня 10 сѣчня и розпôчнесь походомъ на палату Бурбонôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 31 грудня.

Именованя. П. Намѣстникъ именувавъ пôдофіцира рахункового Рудольфа Гудеца канцелістомъ Намѣстництва и придѣливъ его ц. к. старостиву въ Яворовѣ.

— Презенту на опорожнену гр. кат. парохію въ Стопчатовѣ надаваня цѣсарского, надало ц. к. Намѣстництво о. Николаеви Сѣчиньскому, дотеперѣшному парохови въ Чернихôвцяхъ.

— На придане для трехъ дѣвчатъ розписавъ Выдѣлъ краевый конкурсъ въ речинцемъ до 28 лютого 1893 р. Старати ся о придане можуть бѣднѣ, честнѣ сироты по христіяньскихъ мѣщанахъ всѣхъ галицкихъ мѣстъ въ вымкою Львова и Кракова, скôнчившѣ 17-ый а не переступившѣ 24-го року житя, безъ рôзницѣ вѣроисповѣданя. Приданыхъ есть 3 по 287 зр.

а лишае дрôбнѣ и всѣ дорогоцѣнности, щобы тымъ способомъ выкликати пôдозрѣне, що той чоловѣкъ самъ собѣ жита вôдобравъ.

Якъ зухвалѣ бувають того рода злодѣѣ, най послужать отсѣ примѣры: Въ 1874 р. ишовъ одного дня у Вѣдни на одной изъ найбôльшихъ улиць молодый студентъ. На пальци мавъ красный золотый перстень. Наразъ приступивъ до него якійсь дуже порядно одягненый паничь, ловить его за руки и зачинае зъ нимъ витати ся дуже сердечно: „Якъ же ся маешь, любый товаришу? Якъ же я давно тебе не видѣвъ!" — каже вôнъ и хоче вже студента цѣлувати. Той здививъ ся на незнакомого собѣ панка и лише що хотѣвъ его спытати, хто вôнъ такій, коли панокъ заразъ й ставъ его перепрошувати: „Выбачте — каже — мôй пане; я думавъ, що Вы мôй товаришъ. Вы такъ дуже подôбнѣ до него". Сказавъ и пôшовъ та щезъ въ одной хвили. Студентови здавало ся, якъ колибь той панокъ покрутивъ ему перстень на руцѣ; дивить ся, а то перстеня дѣйстно вже нема. Злодѣй стягнувъ ему зъ пальца, коли зъ нимъ витавъ ся.

Въ 1887 р. купивъ въ Дінабурзѣ, въ Россіи, якійсь чоловѣкъ на двірци білетъ третои клясы до поѣзду, що ишовъ до Петербурга и надавъ якійсь великій куферъ до Острова. Требажь знати, що тымъ самымъ поѣздомъ везли тогды въ великôй, зелѣзнôй скринѣ, що важила 100 кіло, грошѣ до Петербурга, якихъ 100.000 рублѣвъ. На стаціи Дорчôвка, мусѣвъ кондукторъ выдавати зъ воза пакункового якійсь пакунокъ. Зайшовъ до ваґона, дивить ся, а то скриня зъ грôшми пропала; лишь въ помостѣ ваґона выломана одна дошка, котрою злодѣй очевидно утѣкъ. Але скриню чей не взявъ зъ собою, дѣра була за мала, щобы скриня нею влѣзла ся, та й за тяжка була она на одного чоловѣка. Ажь другому кондукторови, котрому той великій куферъ впавъ въ очи, прийшло на гадку пошукати за тымъ пасажеромъ, що его надавъ. Знайшовъ его, але пасажеръ не хотѣвъ нѣякъ куфра отворяти. Его розбили и знайшли въ нѣмъ скриню зъ грôшми. Куферъ бувъ въ серединѣ обвитый повстею, а въ нѣмъ були схованѣ два злодѣѣ; они въ дорозѣ вылѣзли зъ него, сховали въ него скриню зъ грôшми, выломили дошку въ ваґонѣ и на котрôйсь стаціи утекли. Третій злодѣй ѣхавъ дальше и мавъ въ Островѣ вôдобрати куферъ, въ котрôмъ була вже скриня зъ грôшми.

Звѣстна такожь загально крадѣжь у вѣденьского юбілера Граніхштетена, дорогоцѣнныхъ рѣчей. Якійсь дуже зъ паньска убраный злодѣй, выбравъ въ склепѣ що найцѣннѣйшѣ рѣчи и казавъ ихъ занести собѣ до готелю, де нѣбы то мала ихъ оглянути недужа его жѣнка. Прийшовши зъ помôчникомъ купецкимъ до готелю, лишивъ его въ першôй комнатѣ, а самъ пôшовъ до другои, нѣбы то до жѣнки, а властиво вынѣсъ ся заразъ другими дверми зъ готелю. Закимъ помôчникъ купецкій спостерѣгъ ся, що ставъ ся жертвою злодѣя, и давъ знати купцеви а той поліціи, злодѣя вже не було у Вѣдни; вôнъ сѣвъ на зелѣзницю и поѣхавъ та пропавъ по нинѣшный день.

По черзѣ за злодѣями идуть всякого рода мантѣѣ и дурисвѣты. Всѣ того рода злочинцѣ спекулюють на людску глупоту и идучу зъ нею въ парѣ легковѣрнôсть. Глупый чоловѣкъ повѣрить легко въ кожду дурницю и дасть ся обманити. Примѣрôвъ на то можна бы лишь зъ нашого краю, де ще есть дуже богато темныхъ людей, навести безъ лѣку. Сюды треба зачислити всѣхъ ворожбитôвъ и ворожки, що ворожать въ картъ, руки и планетъ, що „читають въ псалтиря", та помагають вôдшукувати вкраденій рѣчи — они неразъ и самѣ злодѣѣ, або стоять въ спôлцѣ зъ злодѣями, то й не диниця, що иногдѣ можуть вôдшукати украдену рѣчь, коли имъ то выплатить ся. Сюда належать дальше всѣлякого рода знахорѣ и знахорки, хмарники, що то вôдвертають градовѣ тучѣ и зводять дощь на землю, чудотворнѣ лѣкарѣ, що нѣбы якъ рукою всяку слабôсть вôдôймають; дальше, люде, що купують безъ грошей, удаючи богачѣвъ, що пôдходять хитрымъ способомъ людей и выманюють вôдъ нихъ грошѣ або иншѣ рѣчи, обѣцюють ся н. пр. щось занести, а вôдтакъ зъ тымъ щезають, постояти коло коней, а вôдтакъ щезають зъ ними и т. д. Всѣмъ того рода людемъ, що дуже накидають ся зъ своими услугами, радою и помочею, коли они зовсѣмъ незнакомѣ, не треба дуже вѣрити, не треба на нихъ спускати ся, особливо въ орудкахъ грошевыхъ.

Дурисвѣты — Нѣмцѣ называють ихъ

— **Почетне горожаньство** надало мѣсто Косôвъ такошному старостѣ п. Иполитови Сабатови за его заслуги для мѣста. Таке саме горожаньство дôставъ и бурмистръ Косова п. Кароль Брассе.

— **Товариства** „Руска Бесѣда", „Просвѣта" и „Ватра" спровадили ся вже до каменицѣ при ул. Вôрменьскôй ч. 2. Льокаль на тѣ товариства великій и выгôдный, складає ся зъ кôлькохъ великихъ саль и кôлькохъ меншихъ комнатъ на канцелярію, бібліотеку и магазинъ. Мѣстить ся на першôмъ поверсѣ, а вôкна выходять на улицю Театральну и Вôрменьску. Вôдъ теперь всѣ письма до тыхъ товариствъ треба адресувати: Улиця Вôрменьска ч. 2.

— **При „Народнôй Торговли"** у Львовѣ розширено комнату до снѣдань. Льокаль складає ся зъ двохъ бôльшихъ и двохъ малыхъ комнатъ. Недавно отворено тамъ и кухню, котрои бракъ дававъ ся дуже вôдчувати. Теперь по заведеню кухнѣ, рухъ гостей въ комнатѣ до снѣдань при „Народнôй Торговли" що разъ бôльше зростає. Пільзненьске пиво въ бочки и въ бутелькахъ, львôвске пиво въ бутелькахъ, здоровй и дуже добрй вина и знаменита кухня — все те стягає чимъ разъ бôльше гостей до сеи комнаты до снѣдань.

— **Холера.** Въ Залучу прибувъ передвчера оденъ новый хорый на холеру. Впрочôмъ не змѣнивъ ся станъ здоровля въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ лучили ся выпадки холеры. — Холера въ Гамбурґу проявляє ся на ново. Урядово констатують тамъ поодинокй выпадки азійскои холеры що день, що другій. То певна рѣчь, що крутй холеричнй перезимують собѣ безпечно въ гамбурскихъ закамаркахъ, якихъ тамъ богато. Въ Будапештѣ появляють ся также поодинокй выпадки холеры. Люде кажуть, що на весну стане холера подвôйно лютиша. Лѣкарѣ и люде, що вже пережили часы, въ которыхъ була холера, кажуть, що она все появляє ся на ново зъ весною.

— **Докторка фільософіѣ.** Панѣ Анна Бальбіна Полікеръ-Ледерманъ родомъ зъ Люблина, вôдбувши студіѣ на университетѣ берненьскôмъ, одержала тамъ степень доктора фільософіѣ.

— **Убійства у Львовѣ.** Передвчера пополудни посперечавъ ся на ул. Лычаковскôй Павло Римарь зô своєю пасербицею Марією Дамилкôвною, котра вырвала сокиру зъ его рукъ и ударила его такъ сильно въ голову, що розбила ему чашку. Тяжко раненого вôдвезено до шпиталю. — А вчера рано якйсь два жиды зачали сварку зъ Иваномъ Маньковскимъ, зарôбникомъ зъ Замарстинова, батькомъ пятеро дѣтей. Зъ того повстала бійка, котра скôнчила ся дуже сумно, бо Маньковского убили. Одного жида вже зловлено, за другимъ слѣдять.

— **Нова читальня „Просвѣты"** основує ся въ селѣ Бычковцяхъ, въ повѣтѣ чортковскôмъ. Подане и статуты уже вôдослано до головного выдѣлу, щобы тойже передавъ ихъ до затверженя Памѣстництву. По затверженю статутôвъ вôдбудуть ся заразъ загальнй зборы. Основателѣвъ пôдписало ся 13, а мѣжь ними п. Цѣлецка, властителька Бычковецъ та мѣсцевый парохъ о. Лукашевичь.

— **Фальшивй десятки.** У Вѣдни появили ся вôдъ кôлькохъ днѣвъ фальшованй банкноты десятиґульденовй. Зъ досыть удачныхъ фальсіфікатôвъ переловила поліція вже три штуки. Тй пôдробленй ноты выготовленй въ літоґрафіи а пôзнати ихъ по тôмъ, що обѣ головы женщинъ гôрше вробленй, якъ на нотахъ правдивыхъ и що замѣсть цитатôвъ зъ закона карного пôдъ зъображенями женщинъ суть лише поперечнй лініи.

— **Въ Вôйниловѣ** на фôльварку п. Рацѣборского 18-лѣтный парубокъ Н. Гречухъ, поганяючи конѣ въ кератѣ здрѣмавъ ся, а коли кôнь рушивъ скорше, упавъ зъ коня пôдъ машину. Машина покалѣчила Гречуха и поломила ему руку. Вôйсковый въ Калуша лѣкарь вôдтявъ руку. Нещастный парубокъ страшно мучить ся.

— **Двайцять міліоновъ зр.** лежить теперь въ рôжныхъ касахъ австрійскихъ безъ хôсна для ихъ властителѣвъ, т. є. тыхъ, що такй великй грошѣ выграли на льосы, але не знаючи про се не вôдобрали грошей. Тыми щасливыми сповласнителями тои великои сумы суть певно небогатй люде, бо богатй добре пильнують и знають, чи що выграли на свои льосы. На прикладъ оденъ незаможный купець въ малôмъ мѣсточку галицкôмъ выгравъ ще въ серпни на льосъ 15.000 зр. Але вôнъ не знавъ о тôмъ нѣчого. Недавно пôславъ до одного банку вѣденьского угорскій льосъ червоного хреста и кôлька банкнотôвъ, щобы замѣнити ихъ на дукаты, а дукаты хотѣвъ вôнъ роздати на новый рôкъ въ дарунку декотрымъ своякамъ. Ажь ту замѣсть дукатôвъ присылають ему 15.000 зр., котрй вôнъ выгравъ на свôй льосъ. Розумѣє ся, що та несподѣванка врадувала его немало.

— **Голодъ въ Россіи.** Зъ Петербурга доносять що Финляндіи грозить голодъ. 20.000 людей терпить уже такій недостатокъ, що майже не має що ѣсти. Такъ само въ ґуберніи тульскои доносить ґр. Бобриньскій, що тамъ зародило ще гôрше, якъ минувшого року. Нѣ ѣсти що, нѣ въ що вбрати ся, нѣ чимъ загрѣти ся. Дѣти мруть на рôжнй недуги. Ґр. Бобриньскій описує страшными словами сю крайну нужду въ ґуберніи тульскôй; а ґр. Левъ Толстой пише, що така сама нужда є и въ ґуберніи курскôй.

Штука, наука и література.

— **Ч. 24 „Зорѣ"** мѣстить оповѣданє Ол. Конисского п. з. Сестра жалôбниця (тематъ взятый зъ холерного часу); Цуцикъ — оповѣданє М. Сѣромахи; — исторію літературы Ом. Огоновского; — языковй замѣтки Лосуна; — замѣтки про холеру дра Ю. Конкольняка; — поезіѣ Щурата (въ образкомъ), Франка, Ковака и Масляка; — коротку житєпись Юл. Романчука въ портретомъ; — вѣсти про украиньскій театръ; —рисунокъ Тараса Шевченка „Судна рада" и иншй поменшй вѣсти. Симъ числомъ закôнчивъ ся тринайцятый рôчникъ „Зорѣ". Подаючи змѣстъ кождого числа сеи многозаслуженои для нашои літературы часописи, мы бажаємо звернути увагу нашои интеліґенціи на цѣкавый и цѣнный змѣстъ еѣ; бажаємо такожь и сподѣваємо ся якъ найбôльшои помочи зô стороны Русинôвъ для сего выдавництва. Мы поручаємо и захвалюємо его не длятого, що се наше выдавництво, лише длятого, що оно гôдне того. Не лише мы єсьмо тои думки про „Зорю", а захваливъ еѣ дуже недавно и московскій журналъ „Артистъ".

— **Ч. 24 „Дзвôнка"**, письма для дѣтей, мѣстить рôздвяне оповѣданє Наталки Полтавки „Шматочокъ хлѣба", байку В. Чайченка: „Перепелъ", дуже гарнй рôздвяный сценки п. з. „Попались", котрй написавъ Иванъ Нечуй Левицкій. Число се — якъ пôдъ свята вôдповѣдно — кôнчить ся колядою П. Кирчова.

† Посмертнй вѣсти.

Померли: У Вѣдни Кароль Ґавчъ, отець Міністра просвѣты, въ 75 р. житя; — въ Коломыи мѣщанинъ Теодоръ Филиповичъ, членъ церковного братства, въ 66 р. житя; — у Львовѣ Илярій Третеръ, властитель бôльшои посѣлости, въ 67 р. житя; — въ Коломыи Каролина Дембицка, вдова по священику, въ 68 р. житя; — у Выбудовѣ Михалина Михалицка, дочка о. Лушпиньского, въ 37 р. житя.

Телеграмы.

Вѣдень 31 грудня. Офиціяльна проґрама одруженя Архікняг. Марґареты Софіѣ зъ кн. Альбрехтомъ Віртемберґскимъ єсть така: Ренунціяція нареченои вôдбуде ся 21 сѣчня; приѣздъ віртемберґскои пары королевскои наступить 22, а вѣнчанє вôдбуде ся 24 сѣчня.

Будапештъ 31 грудня. Посломъ въ окрузѣ Надь Лякъ выбраный Мілекъ зъ партіѣ независимыхъ противъ міністра справъ внутрѣшныхъ Гієронімого.

Петербургъ 31 грудня. Наслѣдникъ престола вернувъ зъ Кавказу до Гатчины.

Сарлюй 31 грудня. У всѣхъ державныхъ копальняхъ застрайкували робôтники; прийшло вже навѣть до розрухôвъ, а многй робôтники узброили ся въ револьверы.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовыя			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдз.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·36	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·50	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—
Приходять:	**Куреръ**		**Особовый**			**Мѣшан.**
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Подзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôвниця вôдъ середно европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстй и пôдчеркненй мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Hochstappler-ами т. зн. люде, що пускають ся на широку воду — то вже высшого степеня мантѣ, котрй не спекулюють на простыхъ селянъ, але вже на людей интеліґентнѣйшихъ, на богатшихъ, котрй дають ся затуманити дуже гладкою поверхновостію, богатою одѣжею, смѣлымъ выступленемъ, а неразъ и досыть великимъ образованемъ такого дурисвѣта. Нагадаємо тутъ хочь бы славного свого часу дурисвѣта Самошкея. Бувъ то студентъ медицины зъ Будапешту, котрый допустивъ ся бувъ якогось злочину, за котрый засуджено его на кôлька мѣсяцѣвъ арешту. Вôнъ утѣкъ бувъ до Мегадіѣ и тамъ фальшивою грою въ карты вытуманивъ вôдъ кôлькохъ панôвъ значнй сумы, а коли побачивъ, що его готовй арештувати, утѣкъ до Италіѣ и тамъ допуститъ ся новыхъ злочинôвъ. Его тамъ зловили и вôдставили до Австріѣ. Вôдъ границѣ ажь до Франценсфесте въ Тироли вѣзъ его нашъ жандармъ. Тутъ показавъ Самошкей першу свою знамениту штуку. Утѣкъ вечеромъ зъ поѣзду и забѣгъ до мѣста до якогось лѣкаря, котрый лежавъ вже въ постели. Тому сказавъ удаючи перепудженого, що хтось побивъ его товариша на дорозѣ и просивъ лѣкаря, щобы той ишовъ на помôчь побитому. Пôдчасъ коли лѣкарь убиравъ ся, нахиливъ ся дурисвѣтъ надъ свѣчку и обсмаливъ собѣ нѣбы нехотячи бороду. Попросивъ тогды лѣкаря о бритву и заразъ обголивъ ся, вôдтакъ ще и позичивъ собѣ шапку у лѣкаря, бо свою нѣбы то загубивъ на дорозѣ. Вывѣвъ вôдтакъ лѣкаря на улицю и лишивъ его тамъ, а самъ забѣгъ на дворець и ще тымъ самымъ поѣздомъ, що его бувъ привѣзъ, поѣхавъ дальше непôзнаный. Вôнъ живъ опôсля въ Парижи, въ Лондонѣ, въ Америцѣ, вернувъ назадъ до Европы и волочивъ ся тутъ по бôльшихъ мѣстахъ и всюды дуривъ людей, ажь наконець приѣхавъ до Вѣдня, де выступавъ яко секретарь австрійскои амбасады въ Лондонѣ; але тутъ пôзнали пташка и зловили та всадили до клѣтки.

До рода злодѣѣвъ належать также спроневѣрники т. є. люде котрй присвоюють собѣ грошѣ або майно, вôддане въ ихъ зарядъ або пôдъ ихъ опѣку. Одни роблять то лишь зъ нужды и конечнои потребы, въ надѣи що будуть могли зло ще завчасу направити, якъ то н. пр. недавно тому робивъ одинъ львôвскій листоносъ, иншй зъ охоты зыску спекулюючи чужими грôшми, граючи н. пр. на льотеріи або на біржи, а ще иншй просто крадуть, якъ то зробивъ недавно касіеръ Ротшільда Еґеръ, котрый спроневѣривъ бувъ 2 міл.

Наконець мусимо хочь коротенько згадати про пôдпальникôвъ, котрй пôдкладають огонь зъ охоты збогатити ся чужимъ добромъ. Одни зъ нихъ старають ся затерти тымъ способомъ слѣды крадежѣ, другй спекулюють на грошѣ вôдъ товариствъ асекурацiйныхъ а ще иншй пôдпалюють длятого, щобы при огни могли добре красти.

Отъ тутъ представили мы знова громаду людей, у котрыхъ головну ролю грає т. зв. „злодѣйска жилка", котрои остаточна причина єсть для насъ также загадкою людскои натуры. На сѣмъ кôнчимо нашу розвѣдку, бо занадто се широкій и рôзнородный тематъ, щобы обговорити его въ кôлькохъ фейлетонахъ.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Газеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Оречене хемічнои ляборатоpiѣ кор. стол. мѣста Львова.

Неврôвнану добрôсть тыхъ дутокъ доказуе отсе оречене хемічнои ляборатоpiѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гіґієнічнѣ **С. В. Немойовского** не заключають въ собѣ нѣякихъ шкôдливыхъ здоровлю складовыхъ частей.

ч. 18148. 1892.

До пана Степана Верушъ **Немойовского,** фабриканта дутокъ циґаретовыхъ у Львовѣ.

Зъ порученя маґістрату зъ дня 24 марця 1892 ч. 19148 розслѣдôвъ я надôсланый Вами циґаретовый папіръ, означеный водною написею: **„С. В. Немойовскій"** и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складникôвъ и такъ пôдъ взглядомъ выдаваного проценту попелу якъ и повстаючого дыму вôдповѣдае зовсѣмъ всѣлякимъ вымогамъ гігієнічнымъ.

Зъ мѣскои ляборатоpiи хемічнои.

Львôвъ дня 30 марця 1892.

Видѣли въ президіи Маґістрату:

Мохнацкій в. р. президентъ. — Дръ М. Д. Вонсовичь в. р. заприсяженый хемикъ мѣск. и суд.

До кождого пуделка дутокъ заосмотреного фірмою **С В Немойовскій** долучае ся повысше оречене хемічнои ляборатоpiѣ кор. стол. мѣста Львова.

Остерѣгае ся передъ наслѣдованемъ. 115

Набути можна въ склепахъ **С. В. Немойовского** у Львовѣ: Театральна 3, Ягайлоньска 6; въ Краковѣ Суконницѣ 28 и у всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ и трафікахъ.

Прилады до голеня (за помочею котрыхъ кождый, хочь бы найменше вправный, може обголити ся, безъ обавы, що скалѣчить ся). Штука **2·50 зр.** Поручае **П. Хшонстовскій** торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1. напротивъ Катедры. 118

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякій ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадпои провізія.

Яко добру и певну льокацію поручае:

- $4\frac{1}{2}$% листы гіпотечнѣ.
- 5% листы гіпотечнѣ преміованѣ.
- 5% листы гіпотечнѣ безъ преміи.
- $4\frac{1}{2}$% листы Тов. кредитового земс.
- $4\frac{1}{2}$% листы Банку краевого.
- $4\frac{1}{2}$% пожичку краеву галицку.
- 4% пожичку пропінаційну галицку.
- 5% „ „ буковиньску.
- $4\frac{1}{2}$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
- $4\frac{1}{2}$% пожичку пропінаційну угорску.
- 4% угорскѣ Облиґаціи индемнизаційнѣ,

котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякій выльосованѣ, а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣннѣ, якъ также купоны за готовку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѣ лишенъ за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 2

Необходимою для кождого господарства есть 114

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зô смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дае она тоту неврôвнану користь, що шкôдливого спожитя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко смачнѣйшу, а притôмъ здоровшу и поживнѣйшу каву — Знаменита яко додатокъ до кавы въ зеренцяхъ.

Поручае ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя — $\frac{1}{2}$ кільо 25 кр.

Изидоръ Воль

ул. Сикстуска ч. 6. у Львовѣ 107

для Галичины одинокій складъ россійского чаю заложеный въ 1870 р.

Побирае що тыждня свѣжѣ посылки дуже доброго чаю зъ Москвы и поручае тойже после долученого цѣнника.

Замовленя выконують ся точно и скоро, также за послѣплатою — опакованє франко.

Звертае ся особлившу увагу на три найлучшѣ сорты К. и С. Попова.

Цѣникъ		зр.	кр.
	$\frac{1}{2}$ кільо		
Kaysor.	знамен. чорн.	1	60
	„ melange	1	80
Suchong	знаменитый	2	
	найлучш.	3	
	melange P.	3	
MELANGE, караванова		4	
Fu-czu-Fu,	Nr. I.	3	20
	„ II.	4	60
	„ III.	6	
К. и С. Попова	1 р. 60 1 фт.	2	16
	2 „ — „	2	70
	2 „ 50 „	3	40
Высѣвки,	знам. пôвъ кільо	1	60
	ff prima	1	80
	non plus ultra	2	50

Цѣны знижені

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе весенѣвки, родимѣ пльямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ въ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ГАЛИЦКІЙ 7

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

$3\frac{1}{2}$% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячѣ ся въ обѣгу

$4\frac{1}{2}$% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованѣ почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. — Дирекція.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.